

Advies nr 13/2016 van 16 maart 2016

Betreft: adviesaanvraag inzake het decreet van 25 april 2014 *betreffende de omgevingsvergunning* en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 *tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning* (CO-A-2016-005)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de departementen Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) en Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) van de Vlaamse Overheid ontvangen op 27/01/2016;

Gelet op het verslag van de heer Ivan Vandermeersch;

Brengt op 16 maart 2016 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE AANVRAAG

1. Het betreft een aanvraag voor advies omtrent het decreet van 25 april 2014 *betreffende de omgevingsvergunning* en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 *tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning*.
2. De departementen Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) en Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) van de Vlaamse Overheid verzoeken een hoogdringende behandeling, gezien "*De Vlaamse Regering heeft reeds beslist dat het omgevingsvergunningsdecreet en besluit in werking zullen treden 1 jaar na de publicatie van het besluit in het Belgisch Staatsblad. De publicatie wordt de volgende weken verwacht. Dit betekent dat er voor die datum (voor begin 2017) een digitaal loket, platform en register klaar moet zijn dat moet toelaten dat de aanvragen, beroepen,... die in het decreet en besluit zijn voorzien, digitaal in te dienen, te behandelen en te archiveren. Het systeem dat dit moet toelaten is momenteel volop in ontwikkeling. Keuzes die moeten gemaakt worden om de privacy te beschermen dringen zich momenteel op en moeten in de komende weken beslist worden*".

II. CONTEXT EN PROBLEEMSTELLING

3. De omgevingsvergunning verenigt en vervangt de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning. Ook voor het verkavelen van gronden moet voortaan een omgevingsvergunning worden aangevraagd. Er komt nu een geïntegreerde vergunningsprocedure.
4. De procedure voor de omgevingsvergunning is uitgetekend in het decreet van 25 april 2014 *betreffende de omgevingsvergunning* (hierna het decreet) en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 *tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning* (hierna het besluit).
5. Inhoudelijke elementen zoals de vraag of men wel een vergunning nodig heeft of de vraag of men wel een vergunning kan krijgen voor een bepaald project en de beoordelingscriteria die gehanteerd worden bij het al dan niet verlenen van een vergunning blijven vervat in de sectorregelgeving: de Vlaamse codex ruimtelijke ordening enerzijds en het decreet algemene bepalingen milieubeleid en Vlarem II anderzijds.

6. Er wordt tegelijk ook zoveel als mogelijk aangesloten bij de huidige procedures voor milieu- en stedenbouwkundige vergunningen. Waar deze van elkaar afwijken, werd een keuze gemaakt voor de regels uit de ene of de andere sector.

7. Met betrekking tot de omgevingsvergunning kunnen verschillende initiatieven genomen worden.

8. Men kan een omgevingsvergunning:

-aanvragen;

-de verandering ervan vragen (heeft betrekking op het voorwerp van de omgevingsvergunning);

-de bijstelling (=wijziging) van de voorwaarden ervan vragen;

-een afwijking vragen van bepaalde sectorale voorwaarden die werden vastgelegd in een besluit van de Vlaamse Regering;

-een omzetting vragen van een milieuvergunning verleend voor 20 jaar naar een permanente omgevingsvergunning.

9. De overheid kan/moet in bepaalde gevallen de omgevingsvergunning:

-schorsen of opheffen;

-evalueren.

10. Daarnaast is er ook de melding.

11. Het decreet en haar uitvoeringsbesluit leggen voor alle voormelde acties procedures vast in eerste en tweede aanleg (er is geen tweede aanleg voor melding, mededeling tot afwijking en evaluaties).

12. De procedures zijn samengesteld uit een aantal stappen die al dan niet moeten doorlopen worden. Zo zijn er bij voorbeeld procedures met en zonder openbaar onderzoek en procedures waar de omgevingsvergunningscommissie moet tussenkomen en procedures zonder.

13. De meest complexe procedure is de gewone vergunningsprocedure. Deze procedure kan als referentie genomen worden voor de andere procedures. Immers, die andere procedures (en bijbehorende invulformulieren) zijn gelijkaardig, zeker wat de in te zamelen persoonsgegevens betreft.

14. Burgers en bedrijven kunnen die procedure opstarten:

- analoog aan de hand van een formulier;

- digitaal via het omgevingsloket (waarbij de in het formulier vermelde gegevens gevraagd worden).
15. Naast technische gegevens worden er persoonsgegevens (naam, adres, Rijksregisternummer, contactgegevens) gevraagd van de personen en voor rechtspersonen ook het ondernemingsnummer.
 16. De behandeling van de aanvraag gebeurt via een uitwisselingsplatform. De betrokken overheden en instanties die moeten adviseren en beslissen over de aanvraag zullen toegang hebben tot de relevante stukken en gegevens die het uitwisselingsplatform bevat over de aanvraag.
 17. Ook de onmiddellijk betrokken partijen, in eerste instantie de aanvrager zelf en de beroepsindiener, zullen toegang hebben tot bepaalde stukken en gegevens die het uitwisselingsplatform bevat.
 18. Verder zullen ook derden toegang kunnen krijgen tot bepaalde stukken en gegevens die het uitwisselingsplatform bevat.
 19. Tenslotte moet ook de burger in het algemeen de beslissing over vergunningsaanvragen kunnen consulteren, alsook de aktenaam van de meldingen. Vele burgers en bedrijven vragen vandaag tevens adviezen en andere stukken op basis van het decreet van 26 maart 2004 *betreffende de openbaarheid van bestuur* (hierna openbaarheidsdecreet). Wat milieu-informatie betreft zijn er zelfs verregaande verplichtingen om stukken met milieu-informatie en nog meer met informatie over emissies in het milieu vrij te geven. Ook zijn er aantal Europese Richtlijnen die verplichten tot online plaatsen van beslissingen. Deze openbaarmaking zou gebeuren via het omgevingsvergunningenregister.

III. ONDERZOEK

20. De Commissie stelt vast dat het besluit inmiddels werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 23 februari 2016, wat impliceert dat de omgevingsvergunning een jaar later, op 23 februari 2017, in werking zal treden.
21. De Commissie heeft haar onderzoek beperkt tot de studie van de artikelen van het decreet en het besluit die op het eerste zicht mogelijke impact hebben op privacy en gegevensbescherming, rekening houdend met de informatie waarover ze beschikt, gelet op het korte tijdsbestek.

22. De Commissie gaat slechts kort in op de input van de gegevens via het loket (het indienen van een digitale aanvraag), de toegang tot het uitwisselingsplatform door de overheids- en adviesinstanties bevoegd om te adviseren en beslissen over de aanvraag en door de betrokken partijen (aanvrager, bezwaarindiener en beroepsindiener) bij de aanvraag.
23. Het is vooral op het vlak van de toegang tot de output van het digitaal systeem door derden dat er eventueel vragen inzake privacy/gegevensbescherming kunnen rijzen.

M.b.t. de input

24. De Commissie vindt het een goede zaak dat het digitaal spoor niet wordt verplicht voor de indiener van een aanvraag. Dergelijke actie kan zowel digitaal als analoog (in een papieren versie) worden ingediend. Voor de indiener die dat niet wil of kan blijft het analoge traject bestaan, inclusief eventuele bijstand van de bevoegde ambtenaar, bijvoorbeeld bij het samenstellen en indienen van het aanvraagdossier. Analoge ingediende aanvragen zullen bij de ontvankelijk en volledig verklaring door de vergunningverlenende overheid wel gedigitaliseerd en opgeladen worden op het uitwisselingsplatform.
25. Ongeacht de gevraagde persoonsgegevens worden ingezameld aan de hand van een papieren formulier of digitaal via het omgevingsloket, moeten alle informatie-elementen waarvan sprake in artikel 9 WVP worden meegedeeld aan de betrokkene uiterlijk op het moment van het opvragen van de gegevens.
26. Ook het Rijksregisternummer wordt blijkbaar ingezameld: de inzameling en gebruik van dit nummer moet echter worden gemachtigd ingevolge de Rijksregisterwet.
27. De Commissie stelt nog vast dat de betrokkene op de formulieren niet kan aangeven of zijn gegevens (die ook het voorwerp zullen uitmaken van een toegang door derden, zie hierna) al dan niet mogen aangewend worden voor commerciële doeleinden. Een kandidaat-bouwer is verplicht een dossier in te dienen teneinde een vergunning te bekomen. Het gaat dus om een gegevensinzameling bij de betrokkene op grond van artikel 5, c WVP waaraan hij zich niet kan onttrekken. De betrokkene moet zich daarentegen wel ten allen tijde kunnen verzetten tegen het eventuele gebruik van zijn persoonsgegevens voor commerciële doeleinden ingevolge artikel 12 WVP. Daarom is de Commissie van oordeel dat het aanvraagformulier de betrokkene expliciet in de gelegenheid moet stellen om te kunnen toestemmen dan wel te weigeren dat zijn gegevens nadien gecommercialiseerd zouden kunnen worden. Het elektronisch formulier mag geen vooraf

aangevinkt antwoord bevatten. De aankomende GDPR¹ eist overigens een actieve handeling alvorens te kunnen spreken van een toestemming.

M.b.t. de toegang door de behandelende overheden/adviesinstanties en de onmiddellijk betrokkenen

28. Deze fase heeft betrekking op het behandelen van de aanvraag (zoals een volledigheid- en ontvankelijkheidsonderzoek, advisering van het aangevraagde door aangewezen instanties, het nemen van een beslissing inzake de vergunning en na verloop van tijd het archiveren van de stukken).
29. Voor de behandeling wordt uitsluitend voor een digitaal spoor gekozen. Door de digitale behandeling en verdere opvolging van de dossiers kan niet alleen tijd maar ook kosten gespaard worden.
30. De toegang door de behandelende instanties en overheden vindt plaats op grond van artikel 5, eerste lid c, WVP, daar deze noodzakelijk is wegens een verplichting door of krachtens een decreet of op grond van 5, eerste lid e, WVP, daar deze noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van openbaar belang of die deel uitmaakt van de uitoefening van het openbaar gezag, die is opgedragen aan de verantwoordelijke voor de verwerking of aan de derde aan wie de gegevens worden verstrekt.
31. Uit zowel het decreet, het besluit, als het verslag bij dat besluit volgt dat het bv. gaat om adviezen zoals die van de provinciale omgevingsvergunningscommissie en/of de gewestelijke omgevingsvergunningscommissie, het adviserend schepencollege of de omgevingsambtenaar. Ook bepaalde kennisgevingen zullen digitaal gebeuren (bijvoorbeeld de individuele kennisgeving van de vergunningsbeslissing). Ook hier betreft het kennisgevingen aan bevoegde overheidsinstanties.
32. Artikel 151 van het besluit bepaalt i.v.m. dat uitwisselingsplatform nog het volgende: *"De Vlaamse minister, bevoegd voor de ruimtelijke ordening, en de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu, bepalen samen:*
 - 1° de stukken en gegevens die het uitwisselingsplatform minstens bevat;*
 - 2° de personen en instanties die toegang hebben tot de stukken en de gegevens, vermeld in punt 1°;*

¹ General Data Protection Regulation.

3° de voorwaarden van toegang tot de stukken en de gegevens, vermeld in punt 1°. Ze kunnen daarbij in differentiatie voorzien voor de stukken, vermeld in punt 1°, waartoe de personen en instanties, vermeld in punt 2°, toegang hebben, het tijdstip waarop en de duur waarbinnen ze toegang hebben".

33. De Commissie vindt het een goede zaak dat de stukken en gegevens die het uitwisselingsplatform minstens moet bevatten en de personen en instanties die toegang hebben tot de stukken en gegevens die erin zijn opgenomen en de voorwaarden van die toegang nog zullen worden bepaald, maar betreurt dat deze aspecten niet reeds geregeld waren in het voorliggend besluit van de Vlaamse Regering zelf en deze uitwerking dus wordt gedelegeerd aan de betrokken ministers. Minstens vraagt de Commissie dat het ontwerp van MB haar voor advies wordt voorgelegd.
34. De Commissie merkt in ieder geval op dat de toegang door de bevoegde overheids- en adviesinstanties en hun verwerkingsmogelijkheden met betrekking tot de gegevens moet beperkt blijven tot hetgeen zij nodig hebben voor de uitoefening van hun taken of tot hetgeen noodzakelijk is voor de behoeften van de dienstverlening conform artikel 16 WVP.
35. Ook de toegang door de betrokken partijen moet worden beperkt tot hun respectievelijk domeingebied die voor hen relevant is. Zo zal een vergunningsaanvrager weliswaar zijn eigen dossier moeten kunnen opvolgen, maar niet eender welke vergunningsaanvraag. Dit geldt ook voor een beroepsindiener.
36. Derden zullen enkel toegang kunnen krijgen tot bepaalde stukken en gegevens, gelimiteerd tot een bepaalde periode, meer bepaald de periode waarin het openbaar onderzoek² georganiseerd wordt. In dat geval zal het dossier immers ook ter inzage liggen bij de gemeente (of de provincie bij mobiele inrichtingen).

M.b.t. de output

37. Er wordt ten slotte ook een actieve toegang georganiseerd tot de output van het digitaal systeem naar derden toe: de overheid wacht dus langer niet op een eventuele vraag tot toegang van een derde zoals het geval is bij het regime van passieve openbaarheid van bestuur, maar streeft een proactieve openbaarheid van bestuur na via het omgevingsvergunningenregister.

² Voor een groot aantal dossiers moet er een openbaar onderzoek georganiseerd worden over de aanvraag en moet de burger in het algemeen de aanvraag kunnen consulteren.

38. Onvermijdelijk krijgt die derde dus toegang tot stukken, zoals beslissingen omtrent een aanvraag, die persoonsgegevens zullen bevatten, onder andere van de aanvrager.
39. De Commissie is zich ervan bewust dat sommige persoonsgegevens niet steeds kunnen worden weggelaten uit de openbaarheid omdat anders bepaalde informatie door de burger niet langer zinvol kan worden beoordeeld in het licht van de openbaarheids- en transparantieverplichtingen van het bestuur waarop die burger recht heeft.
40. De Commissie is tegelijk van oordeel dat er geen sprake kan zijn van een absolute of volledige, onvoorwaardelijke toegang tot alle documenten met daarin alle, ook niet noodzakelijke persoonsgegevens, voor alle burgers.
41. De Commissie merkt overigens op dat het openbaarheidsdecreet zelf reeds bepalingen tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer bevat die in rekening zullen moeten worden gebracht bij de verspreiding van de gegevens: (i) als de openbaarmaking afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer, mag de openbaarmaking niet geschieden ingevolge artikel 13, 2° van het openbaarheidsdecreet³; (ii) wanneer de gevraagde informatie voor een deel bestaat uit informatie waarvoor de uitzonderingsgrond 'privacy' moet worden ingeroepen, dan mag enkel het overige gedeelte van de gevraagde informatie openbaar gemaakt worden⁴; en (iii) openbaarmaking is niettemin mogelijk indien de persoon voor wie de openbaarmaking van de informatie een inbreuk vormt op zijn persoonlijke levenssfeer, alsnog instemt met de openbaarmaking ervan⁵.
42. Als algemene stelregel geldt bovendien dat actieve openbaarheid georganiseerd door het bestuur niet verder mag gaan dan wat onder passieve openbaarheid (waar de burger de openbaarheid eerst zelf aanvraagt) verboden zou zijn omwille van privacy of gegevensbescherming.
43. Artikel 162 van het besluit bepaalt i.v.m. dat omgevingsvergunningenregister nog het volgende:
"De Vlaamse minister, bevoegd voor de ruimtelijke ordening, en de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu, bepalen samen:
1° de stukken en de gegevens die het omgevingsvergunningenregister minstens bevat;
2° de personen en instanties die toegang hebben tot de stukken en de gegevens, vermeld in punt 1°;
3° de voorwaarden van toegang tot de stukken en de gegevens, vermeld in punt 1°. Ze kunnen daarbij in differentiatie voorzien".

³ Dit mechanisme uit het openbaarheidsdecreet sluit goed aan bij de regeling als voorzien in artikel 2 WVP.

⁴ Dit mechanisme uit het openbaarheidsdecreet sluit goed aan bij de regeling als voorzien in artikel 4, § 1, 3° WVP.

⁵ Dit mechanisme uit het openbaarheidsdecreet sluit goed aan bij de regeling als voorzien in artikel 5, a WVP.

44. Ook hier vindt de Commissie het een goede zaak dat de stukken en gegevens die het omgevingsvergunningenregister minstens moet bevatten en de personen en instanties die toegang hebben tot de stukken en gegevens die erin zijn opgenomen en de voorwaarden van die toegang nog zullen worden bepaald, maar net zoals bij het uitwisselingsplatform (zie randnummers 32 en 33), betreurt ze dat deze aspecten niet reeds geregeld waren in voorliggend besluit zelf en deze uitwerking dus wordt gedelegeerd aan de betrokken ministers. Minstens vraagt de Commissie dat het ontwerp van MB haar voor advies wordt voorgelegd.
45. De Commissie is in elk geval van oordeel dat het Rijksregisternummer alvast uit de actieve openbaarheid moet worden gehouden, gezien dit een specifiek wettelijk beschermd gegeven is (Rijksregisterwet).
46. Ook de loutere identiteit van een persoon kan in bepaalde gevallen een bescherming nodig hebben ten aanzien van mogelijke negatieve consequenties bij de openbaarmaking ervan.
47. Zo heeft de Beroepsinstantie inzake de Openbaarheid van Bestuur⁶ herhaaldelijk verzoeken om kennis te krijgen van de identiteit van een klager afgewezen, immers de klager heeft in beginsel het recht *'ge vrijwaard te blijven van bemoeningen omwille van het feit dat hij een bezwaar heeft ingediend'*.⁷ Met de identiteit van de bewaarindienaar moet dus voorzichtig omgesprongen worden. Bezwaren kunnen dus weliswaar ingekeken worden, maar de persoonsgegevens en de gegevens waaruit de identiteit van de bezwaarindienaar kan afgeleid worden, dienen te worden verwijderd.
48. Adresgegevens van natuurlijke personen voor zover ze geen betrekking hebben op de locatie waarvoor de vergunning wordt uitgereikt moeten eveneens uit de actieve openbaarheid worden geweerd.

⁶ De Beroepsinstantie in het kader van het Vlaams decreet van 26 maart 2004 *betreffende de openbaarheid van bestuur*.

⁷ Beslissing van 11 augustus 2010 in dossier 2010/195 en van 9 juli 2009 in dossier 2008/82. In navolging van het standpunt van die Beroepsinstantie is de Commissie van oordeel dat klachten in beginsel enkel anoniem openbaar gemaakt mogen worden. Overigens volstaat het niet steeds de naam en eventueel andere identiteitsgegevens (adres, telefoonnummer, e-mail adres, handtekening, ...) vermeld in de klacht weg te laten. In bepaalde gevallen valt uit de inhoud van de klacht de identiteit van de klager te achterhalen. In een aantal gevallen mag de identiteit van de klager uitzonderlijk wel onthuld worden. Vanzelfsprekend is het geval waarbij de klager zelf het verzoek tot openbaarheid indient, maar ook als de klager zelf zijn identiteit al prijsgegeven heeft (bijvoorbeeld in de pers), of de klager er zelf mee ingestemd heeft dat zijn identiteit bekendgemaakt wordt.

49. Ook de manier waarop de stukken met persoonsgegevens openbaar zullen gemaakt worden is van belang. Wanneer een register tot doel heeft informatie te geven is, bij verstrekking van persoonsgegevens, het achterliggende doel van het register medebepalend voor de wijze van verstrekking. Het doel van de verstrekking moet weliswaar kunnen worden bereikt, maar enkel op een wijze dat er geen ongewenste zijdelingse effecten zijn voor de persoonlijke levenssfeer.
50. In dat verband merkt de Commissie op dat er in casu wel degelijk een finaliteit is gemoeid met de openbaarmaking van de gegevens, zowel in het kader van het algemeen openbaarheidsdecreet, als in het kader van voorliggend decreet en besluit.
51. De finaliteit van het openbaarheidsdecreet bestaat erin dat het bestuur de burger zijn recht op informatie zoals o.a. gewaarborgd door artikel 32 Grondwet, artikel 19 BUPO en artikel 10 EVRM honoreert. De finaliteit van de sectorwetgeving⁸, het decreet⁹, het besluit (en bijbehorend verslag)¹⁰, bestaat erin dat de betrokkenheid en de inspraakmogelijkheden van de burger omtrent vergunningsaanvragen worden gevrijwaard in het licht van de bescherming van de mens, het leefmilieu of de goede ruimtelijke ordening.

⁸ Zie bij wijze van voorbeeld de wijziging die artikel 181 van het voorliggend decreet aanbracht aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid: "In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 februari 2013, wordt in titel V, hoofdstuk 1, afdeling 3, ingevoegd bij artikel 180, een artikel 5.1.3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 5.1.3. Deze titel heeft tot doel:

1° de mens en het milieu te beschermen tegen onaanvaardbare risico's en hinder, afkomstig van de exploitatie van ingedeelde inrichtingen en activiteiten.

De hinder en risico's omvatten:

a) de hinder en risico's als gevolg van de directe of indirecte inbreng van stoffen, trillingen, warmte, licht of geluid in lucht, water of bodem die de gezondheid van de mens of de milieukwaliteit kunnen aantasten;

b) de risico's op ongevallen als gevolg van de exploitatie en de gevolgen daarvan voor de gezondheid van de mens en het milieu;

c) de risico's en de hinder door uitputting van hernieuwbare en niet-hernieuwbare hulpbronnen, de verspilling van materialen en energie in het algemeen alsook de schadelijke gevolgen voor mens en milieu, verbonden aan materiaalgebruik en -verbruik;

d) mobiliteitshinder (...)".

⁹ Bij wijze van voorbeeld definieert artikel 2 van het decreet "betrokken publiek" als: "elke natuurlijke persoon of rechtspersoon alsook elke vereniging, organisatie of groep met rechtspersoonlijkheid die gevolgen ondervindt of waarschijnlijk ondervindt van of belanghebbende is bij de besluitvorming over de afgifte of bijstelling van een omgevingsvergunning of van vergunningsvoorwaarden waarbij niet-gouvernementele organisaties die zich voor milieubescherming inzetten, geacht worden belanghebbende te zijn".

¹⁰ 1.2.2 Veralgemening van een (omgevings-)vergunning van onbepaalde duur: (...) "Om te garanderen dat geen afbreuk wordt gedaan aan de bescherming van de mens en het leefmilieu en aan de inspraak van de bevolking over de exploitatie, voorziet het decreet een aantal flankerende maatregelen:

1. de exploitatie wordt aan evaluaties onderworpen (de algemene evaluatie en de specifieke evaluatie);

2. het betrokken publiek, de leidend ambtenaar van de adviesinstanties en de bevoegde vergunningverlenende overheid krijgen op het einde van elke exploitatieperiode van 20 jaar de kans om gemotiveerde opmerkingen te formuleren over de verdere exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit".

52. Het ophalen van informatie bij de overheid om deze daarna voor louter commerciële doeleinden te gebruiken is evenwel onverenigbaar met verder gebruik in de zin van artikel 4, § 1, 2° WVP, de gevallen omkaderd door de regelgeving hergebruik van overheidsinformatie buiten beschouwing gelaten. In principe gaat het in deze laatste regelgeving bovendien over geanonimiseerde gegevens, wat in casu niet steeds het geval zal zijn. Ook het openbaarheidsdecreet laat overigens niet toe dat nadien effectief hergebruik wordt gemaakt van de verkregen persoonsgegevens uit de openbaar gemaakte stukken (voor zover dergelijke gegevens op zich al niet van de openbaarmaking dienden te worden uitgesloten op grond van de privacyexceptie van artikel 13, 2° van het openbaarheidsdecreet): het openbaarheidsdecreet regelt namelijk enkel de vraag of men wel toegang tot de informatie kan krijgen en niet het eventuele latere gebruik ervan.
53. Derden die deze toegang genieten moeten zich dus ook houden aan de finaliteit van deze openbaarmaking. Enkel een toegang die de bedoeling van de openbaarmaking respecteert houdt immers rekening met de redelijke verwachtingen van de betrokkene en met de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, zoals vereist door artikel artikel 4, § 1, 2° WVP.
54. De Commissie wijst er dus op dat in de praktijk sommige derden toegang kunnen nastreven met dergelijke a priori gewettigde doelen voor ogen, maar anderen eigenlijk de gegevens van het register kunnen hergebruiken voor commerciële doelen.
55. Het risico op onverenigbaar (her)gebruik of zelfs misbruik van de gepubliceerde gegevens moet derhalve in de mate van het mogelijke belet worden. Artikel 16 WVP legt de verantwoordelijke voor de verwerking de plicht op om bij ontsluiting van een openbaar register via internet, de gegevens adequaat te beveiligen tegen enige vorm van onrechtmatige verwerking. Dit omvat mede het vermijden van een vorm van verstrekking die een dergelijk onverenigbaar gebruik vergemakkelijkt, bijvoorbeeld indien de gebruiker in de mogelijkheid wordt gesteld een zoekfunctie te laten lopen op het register waaruit systematisch informatie opgevraagd en verzameld kan worden over de personen in de stukken. Een notitie dient in het systeem voorzien te worden ter attentie van de gebruiker dat deze gegevens niet voor commerciële doeleinden gebruikt mogen worden.

OM DEZE REDENEN,

De Commissie,

Brengt een gunstig advies uit m.b.t. het decreet van 25 april 2014 *betreffende de omgevingsvergunning* en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 *tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning*, voor zover rekening wordt gehouden met de gemaakte opmerkingen en in het bijzonder met punten 26, 27, 33, 40, 44, 45, 47, 48, 49, 53 en 55.

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) An Machtens

(get.) Willem Debeuckelaere